

ספינת טיטניק 5

ספור השגחה מפלא בין מבחנה סודית
שנמסרה על ספינה של הטיטאניק לבין סכנת
הסגירה המרחפת על ישיבתו של הרב ולס

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב
עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

ציורים:

דן בר-לב

עריכת לשון:

הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות וניקוד:

יהודית הירשמן

הגהות לשון:

הרב מאיר ארלנגר

עיצוב ועימוד:

מירי פלקסר

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות

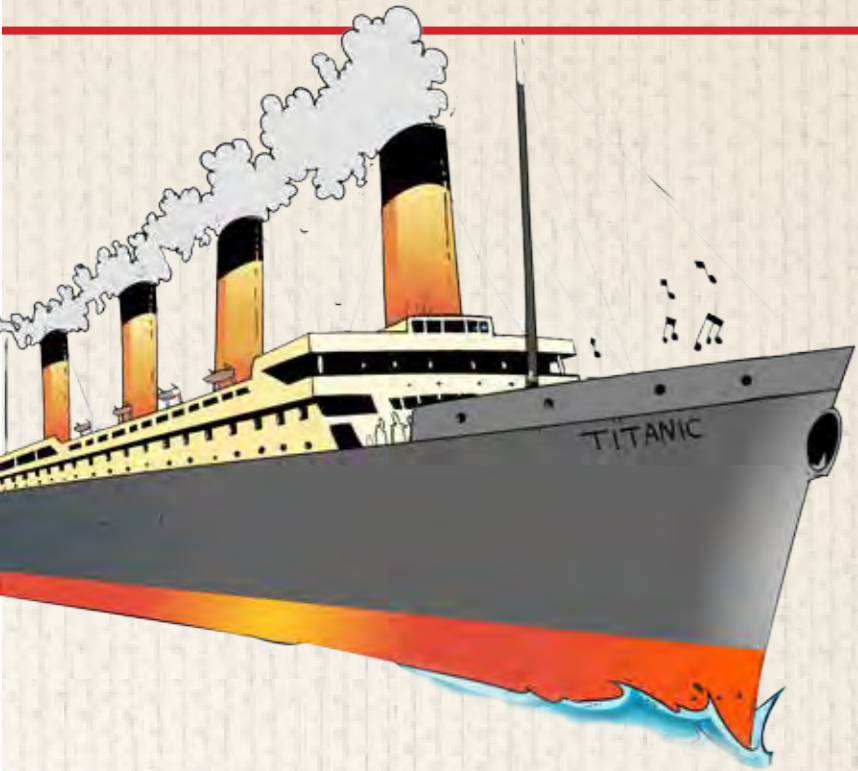
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או
מכני לרבות צילום והקלטה ללא
אישור בכתב מהמוציא לאור

נדפס בישראל שבט תשע"ח

**להזמנות ומשלוחים של
ספרי הרב אברהם אוחיון:**

050-4164-500

4164500@gmail.com

הקדמה

הטיטאניק, ספינת הענק, הייתה ונותרה סמל ועדות לאזלת ידו של האדם. באותם ימים העצימה ספינת הפאר את תחושת שכרון הכח בעולם המערבי, שכן בוני הספינה היו בטוחים ששום כח בעולם לא יוכל לה. נכבדי אותו דור, עשירים מפלגים ואנשים רמי מעלה, מהרו להרשם להפלגת הבכורה. מי שזכה להצטרף להפלגה, ראה בכך אות וסימן למעמדו המכבד, וכל אלו שלא זכו לכך ונותרו על החוף הביטו בהם בקנאה מהולה בהערצה.

אך תחושת שכרון הכח לא ארכה זמן רב. הספינה האדירה והעצמתית התנגשה בשרטון של קרח. היה זה לילה אפל, וזמן רב ארוך עד שהקברניטים הזוחלים הבינו כי הם נתונים בסכנת חיים...

הזחיות עלתה לנוסעי הספינה בדמים מרבים. האסון הנורא שהתרחש באותו לילה, גבה את חייהם של למעלה מאלף בני אדם. רק מעט מיזשבי הספינה נצלו ממות.

אך יותר מן האסון שבמותם של בני האדם, הייתה בטביעת הטיטאניק משום התפכחות! העולם המערבי התפכח - ולו לזמן מה - מתחושת שכרון הכח והעצמה.

בפרכים הקודמים שלבנו את ספורה ההיסטורי של הטיטאניק עם ספארו של משה, נער כפרי פשוט, שנולד למשפחה עניה ויראת שמים.

משה לא שוקט על שמריו. הוא החל רוקם חלומות כיצד להתעשר, ועם חלוף הזמן ראה ברכה בעמלו. אט אט צבר כסף ורכש נכסים, והמשיך ידוע.

משה עוזב את הכפר הקטן והדל ועוקר אל העיר הגדולה, שם הוא שולח ידיו בעסקים, מתלבש בהדר ורוכש לו שם ומעמד. אולם אליה יקוץ בה. התרחקותו של משה ממשפחתו העניה גורמת לו להתרחק גם מארח החיים הצנוע והשמרני שעל ברכיו גדל. הוא נוטש את החמש ואת הגמרא, ומסגל לעצמו ארח חיים רהבתי וגשמי.

כאן המקום להודות לעוסקים במלאכה, הצות המבחר והמקצועי.

ראשית, אשגר מלות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלה אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי **שאל עובדיה פתיה שליט"א**. תודה מיחדת לידידי היקר, האמן והצייר **דן בר-לב**, על ציורי הקומיקס המקסימים והמקצועיים ועל אשר סיע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המטרה. חפנים של תודה והערכה לנקודתית והמגייה המקצועית, הגב' **יהודית הירשמן**. בן אודה למעצבת והגרפיקאית ביד אמן, הגב' **מירי פלקסר**, על עיצוב ועמוד הספר. תודה מיחדת לילדי הנפלאים: **דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן**, אשר תרמו מ'נסיונם' נקודות חן וסיעו אף הם בשפאר התכן והציורים.

אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת **נעמה** תחי', אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקדש, משלה אני פועל וממנה אני שואב את כוחתי, ולה אני חב את הכרת תודתי, כי לולא סיעה התמידית בכל המפעל הגדול הזה, לא יכלתי לברך על המגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארפים ומתקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

**קריאה מהנה ומועילה
אברהם אוחיון**

בעבור תקופה עומד משה בפני עסקה עם דון בלוצ'י, אחד מעשירי איטליה, המחזיק ברשת אפנה יקרתית, ואז אין מאשר ממנו.

משה השקיע את כל הונו בשתפוח המזהירה. ואולם, זמן קצר לפני הפתיחה הראונית, בקש משה להפליג על הטיטאניק, ביאה וכיאות לעשיר רם מעלה כמותו.

ההפלגה עברה על מי מנחות, אולם באחד מימי ההפלגה מתקבל בספינה עתון ובו ידיעה מרעושה. **"דון בלוצ'י האגדי פושט את הרגלו!!!"** מכריזה הכותרת.

דון בלוצ'י פושט את הרגל, כשהוא גורר עמו את כל שתפיו, עליהם נמנה גם משה, מידענו. משה קורס מתעלף, וזמן קצר לאחר מכן שוקעת הטיטאניק במצולות, ומשה, שנצל בנס, מוצא עצמו על רפסודה קטנה, בחברתו של גוי זקן ושבע ימים. שם, על הרפסודה הקטנה, נושא משה את ודיי חיי, מלב קרוע ומרתח ומתקרב לאביו שבשמים כפי שלא התקרב מעודו.

ישועתו הגיעה מכאן בלתי צפוי. יוהן ברנהרד, גוי זקן שגאחז עמו ברפסודה, מוריש לו את כל הונו כשהוא מוסר לו את מספרה הסודי של כספתו שבשוניץ! יוהן נפטר בעבר כמה רגעים, ומשה שורד את הארוע והופך לעשיר מפלג, מקים מוסדות תורה וחסד וזוכה לשני שלחנות, אולם נפשו אינה יודעת מנוח. הוא חושש, כי אלו היה נותר עני - לא היה שב בתשובה.

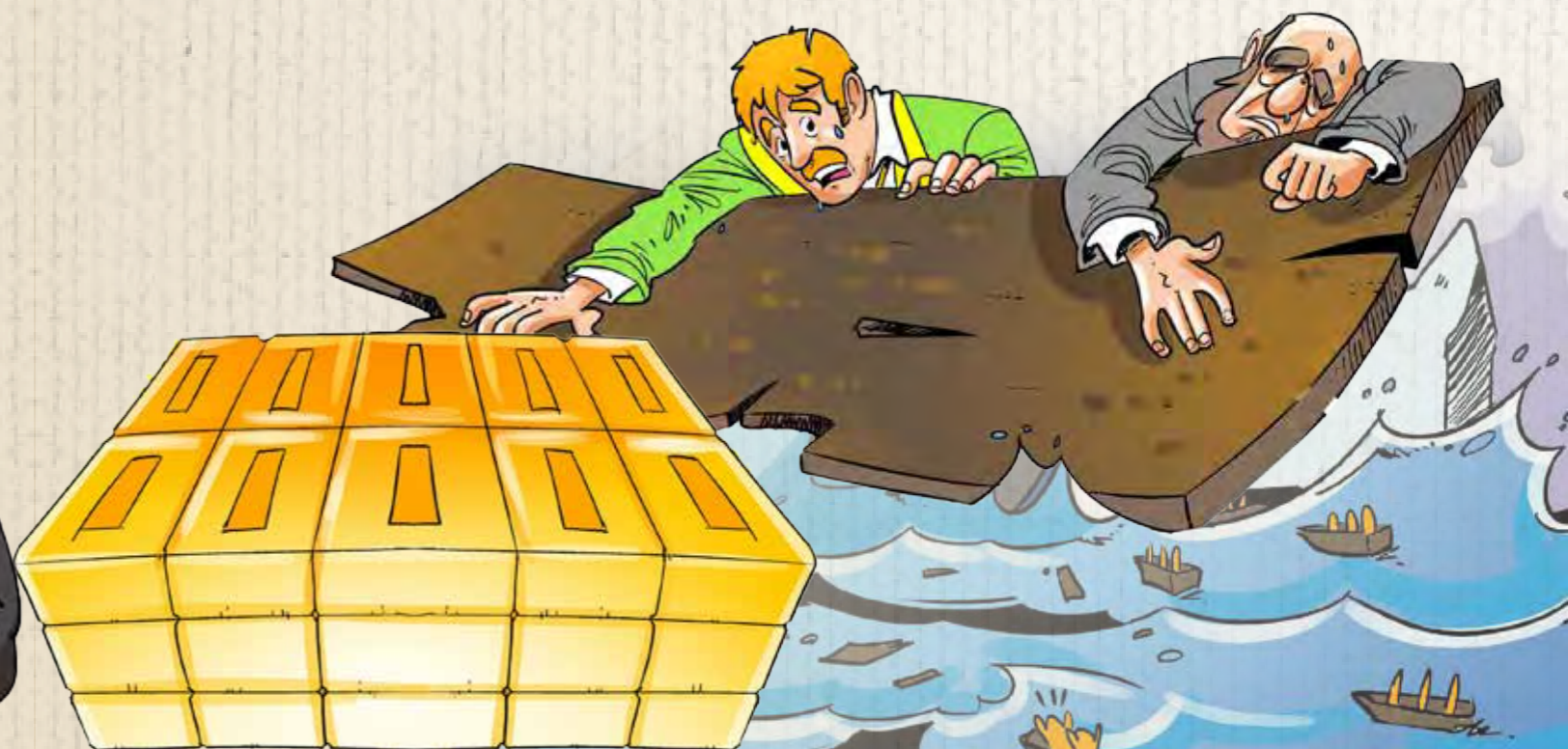
הסימן שבקש משה מן השמים, התקבל לאלתר. היה זה כאשר שני ברנשים, שהציגו עצמם כאחיו של יוהן, העשיר שהוריש לו את כל הונו, דרשו ממנו את כל כספו כשהם מחזיקים באביו בן ערבה. בלית בררה נענה מוישי לבקשתם, **אולם אז מתגלים פרטים מפתיעים בנוגע לעברה של משפחתו, ומוישי מגלה כי יוהן אינו אלא דודו!** שני הברנשים, אחיו החורגים של דודו, נלכדים במבצע מבריק.

ואולם, מתברר כי לא כל ענפי המשפחה נחשפו. שפחה, אחותו של זלמן, שהפכה לסבטלנה, נמלטת מביתו של איון ומוצאת את דרכה חזרה אל היהדות בנסבות מפתיעות, וחייה וחייה בעלה, הרב מנחם מרק, נצולים על ספנה של הטיטאניק, על ידי מוישי, בן אחיה, כאשר ג'והן, שליחו של איון, מנסה להרג את השניים!

המשפחה מתאחדת כאשר שפחה ובעלה מגיעים להודות למוישי ולס, מצילם ואיש חסדם. או אז מגלים זלמן ושפחה כי הם אח ואחות, והשומחה משלמת!

אולם מתברר, כי ספרו של מוישי ולס לא תם ולא נשלם. על ספנה של הטיטאניק התרחש מארע נוסף, שהמשכו מגיע בעבר שנים, במקביל לתביעה בספית גדולה המגשת כנגד ישיבתו של הרב ולס מצד מר רוזס האמריקאי.

ועל כן, בכרך זה.

מויזשי נָב בתשובה שְלֹמָה, הקים מוסדות תורה וחסד והחל שוקד על התורה ועל העבודה. ואולם, נפשו של מויזשי טרם מצאה מנוחה. הוא בקש אות משמים, כי יהיה שוב בתשובה גם אלו לא היה מתעשר, ותפלתו נענית. זמן קצר לאחר מכן הוא נופל ברשתם של שני בריונים המציגים עצמם כאחי אביו. הללו דרשו ממנו את כל הונו של יוהן, כשהם מחזיקים באביו כבן ערבה.

מויזשי עומד בנסיין בגבורה. הוא עושה את דרכו לכספת שבשניין ומגלה את ספרו המפתיע של יוהן. יוהן מתגלה כ... דודו!

כסופו של דבר מויזשי נחלץ מן הצרה, ושני הבריונים נלכדים במבצע מבריק. ואולם, מתברר כי ענפי המשפחה טרם נתגלו בשלמות. שפּרה, האחות לבית ולס, נטמעה אף היא בין הגוים, אמצה בידיו של איין - רוצח הוריה, והפכה לסבטלנה.

אולם עם ארוסייה ליוהן, בנו של הגרף ולדימיר, מגלה שפּרה את יהדותה. היא נמלטת מביתו של איין ומצאת את דרכה חזרה אל היהדות בנסבות מפתיעות.

השנים חולפות אולם איין אינו נרגע. הוא שולח את ג'והן, שליחו המיוחד, על מנת לגלות את מקום המצאה של שפּרה ובעלה ולרצחם נפש.

וכך מוצאים את עצמם שפּרה ובעלה יחד עם ג'והן על אותה ספינה, ספינת הטיטאניק. ג'והן האכזר מנסה להרג את השנים, ומי שמציל את חיהם הוא לא אחר מאשר מויזשי ולס...

הטיטאניק טובעת וג'והן האכזר יורד למצולות, ואלו הרב מרק ושפּרה, יחד עם מויזשי ולס, שורדים את הטביעה ונותרים בחיים.

המשפחה מתאחדת כאשר שפּרה ובעלה מגיעים להודות למויזשי ולס, מצילים ואיש חסדם. או אז מגלים זלמן ושפּרה כי הם אח ואחות, והשומחה משלמת!

אולם מתברר, כי ספרו של מויזשי ולס לא תם ולא נשלם. על ספונה של הטיטאניק התרחש מארע נוסף, שהמשכו מגיע כעבר שנים, במקביל לתביעה כספית גדולה המגשת כנגד ישיבתו של הרב ולס מצד מר רודס האמריקאי. ועל כך, בכרך זה.

פרולוג

מויזשי הצעיר גדל בכפר הקטן והשלו עם בני משפחתו, אולם הוא לא השלים עם החיים הפשוטים שחיו הוריו. הוא שאף תמיד לגדל ולהתעשר. הוא הקים קו אספקה של ביצים וחלב והעסק שהפך מצלח נמכר ביום מן הימים לבערל העסקן תמורת ארבע מאות זהובים.

את הכסף השקיע מויזשי בחנות שעונים שפתח בעיר הגדולה, והברכה שרתה בעמלו. אולם במקביל החל מתרחק מבור מחצבתו. כאשר הצע לו, לימים, להיות שותף בעסקי ההלבשה של מר בלוצ'י האיטלקי, לא היה מאשר ממנו. מויזשי השקיע את כל הונו בעסקה.

באותו זמן יצאה הטיטאניק להפלגת הבכורה שלה, ומויזשי הצטרף להפלגה, ביאה לעשיר רם מעלה כמותו, שם קבל את הבשורה המרה, כי מר בלוצ'י פשט את הרגל. מויזשי, שאבד את כל כספו בן רגע, שאל את נפשו למות.

ואז, בשעת ערב, סטתה הטיטאניק ממסלולה והתנגשה בקרחון ענק. הטיטאניק ירדה למצולות, אולם רק מעט מנוסעיה נצלו. מויזשי, שבקש לעלות על אחת מסירות ההצלה, נדחה בבזיון. המלחים ידעו כי הוא פושט רגל והתייחסו אליו בהתאם.

וכך מצא את עצמו מויזשי נאחז בכפיס עץ, יחד עם עוד גוי זקן, מבקש מפלט והצלה מן המים הקפואים. שם שוב מויזשי בתשובה שלמה, בלב קרוע ומרתח, כשהוא נושא את ודיו האחרון. ואז הגיעה ישועתו המפלאה. יוהן, הגוי הזקן, התרגש למשמע ודיו של מויזשי ומסר לו את מספר הכספת הסודית שלו בשניין. יוהן הסתלק מן העולם כעבר זמן קצר, ומויזשי, ששורד את הטביעה, הפך לעשיר מפלג.

